

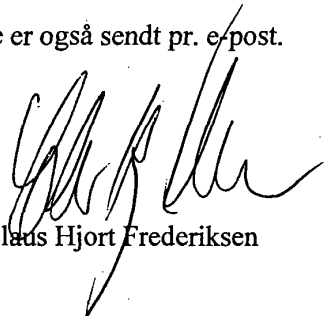
Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ved Stranden 8
1061 København K
Tlf. 33 92 59 00
Fax 33 12 13 78
bm@bm.dk
www.bm.dk

- 1 FEB. 2006

Vedlagt sendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 1- 29 af 19.
januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. (L 89).

Dette materiale er også sendt pr. e-post.

Claus Hjort Frederiksen

Lise Fangel

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 1:

Der anmodes om teknisk bistand til et ændringsforslag, som giver kommunen dispensationsmulighed fra 300 timers kravet for personer, der stiger i matchkategori og dermed aktivt har forbedret deres beskæftigelseschancer. Formålet er, at kommunen skal kunne give dispensation fra 300 timers kravet, hvis kommunen vurderer, at personen aktivt inden for 2 årsperioden har forbedret sine beskæftigelseschancer gennem forskellige arbejdsmarkedsrettede aktiviteter. 300-timersreglen afløser ægtefællertillægget og retter sig derfor mod ægtefæller, som ikke ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Lovforslaget rammer dog også personer, som ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, men grundet egne manglende kompetencer eller manglende efterspørgsel efter arbejdskraft ikke kan opretholde 300 timers ordinær beskæftigelse på 2 år. Med ændringsforslaget ønskes at sikre, at der også for personer i matchgruppe 4, som per definition ikke kan arbejde på ordinære vilkår, er incitament til at bringe sig nærmere arbejdsmarkedet. Således at reglen målrettes mod den gruppe, der ikke ønsker at stå til rådighed.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Der vedlægges udkast til ændringsforslag.

UDKAST

Ændringsforslag

til

Lovforslag nr. L 89 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik (Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, supplerung af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.)

Til § 2

1) I den under *nr. 7* foreslåede § 13, *stk. 9*, indsættes efter 1. pkt. som nye punktummer:

”Kommunen kan endvidere efter en konkret vurdering bestemme, at en ægtefælle, hvis arbejdsevne er så nedsat, at jobfunktioner, der er forenelige med den pågældendes kompetencer og ressourcer, kun kan findes i et meget begrænset omfang på det ordinære arbejdsmarked, og som aktivt har deltaget i alle tilbudte, beskæftigelsesfremmende aktiviteter og søgt relevant arbejde på det ordinære arbejdsmarked, ikke er omfattet af *stk. 8*. Afgørelse efter 2. pkt. træffes for 3 måneder ad gangen.”

[Mulighed for, at kommunen kan dispensere fra kravet om 300 timers arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder]

2) I den under *nr. 7* foreslåede § 13, *stk. 11, nr. 5*, indsættes efter ”samt”:
”perioder, hvor kommunen efter *stk. 9, 2. pkt.* har bestemt, at den pågældende ikke er omfattet af *stk. 8, samt*”.

[Dispensationsperioder forlænger den periode, inden for hvilken der skal dokumenteres 300 timers arbejde]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med ændringsforslaget gives der mulighed for, at kommunen efter en konkret, individuel vurdering kan bestemme, at en ægtefælle, hvis arbejdsevne er så nedsat, at jobfunktioner, der er forenelige med den pågældendes kompetencer og ressourcer, kun findes i et meget begrænset omfang på det ordinære arbejdsmarked (personer der ved kommunens vurdering af beskæftigelses-

potentiallet er indplaceret i matchgruppe 4), ikke er omfattet af kravet om mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Det er en betingelse for at anvende undtagelsesbestemmelsen, at ægtefællen aktivt har deltaget i de beskæftigelsesfremmende aktiviteter, som kommunen eller AF har tilbudt, og at den pågældende har været aktivt arbejdssøgende på områder, hvor der er mulighed for, at den pågældende kan opnå ordinær beskæftigelse. For at sikre, at den pågældende også fremadrettet deltager aktivt i tilbud og er aktivt arbejdssøgende, foreslås det, at kommunens afgørelse om undtagelse fra kravet om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 måneder træffes for 3 måneder ad gangen, dvs. at kommunen ved hver samtale i det individuelle kontaktførelse, skal tage stilling til, om ægtefællen fortsat opfylder betingelserne for at være undtaget fra kravet.

Til nr. 2

Det foreslås, at perioden på 24 måneder, inden for hvilken en ægtefælle skal dokumentere 300 timers ordinært og ustøttet arbejde, forlænges med perioder, hvor kommunen efter forslaget i nr. 1 har undtaget den pågældende fra kravet. Herved sidestilles de pågældende perioder med perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. den foreslåede § 13, stk. 9, 1. pkt. Forslaget betyder, at hvis personen senere forbedrer sit beskæftigelsespotentiale og bliver omfattet af kravet om 300 timers arbejde, vil dispensationsperioderne indgå som "døde perioder" i beregningen af "de seneste 24 kalendermåneder".

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 2 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 2:

Personer der placeres i matchgruppe 4 (og som dermed opnår pligt til 300 timers beskæftigelse) kan ikke umiddelbart indgå i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked. Ægtepar, der rammes af 300-timers reglen får 10.245 kr. pr. måned, svarende til ca. 5.125 kr. pr. person. Dette ligger under den fattigdomsgrænse på ca. 6.030 kr. pr. person pr. måned i 1999 priser, (omregnet til 2006 priser svarer det til 7.170 kr.) som den Europæiske komité for sociale rettigheder arbejder med (jf. IMR's hørings svar). Institut for Menneskerettigheder forudser derfor, at lovforslaget vil blive kritiseret for at være i strid med grundlovens § 75 og FN konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Ministeren bedes oplyse hvilke initiativer der vil blive igangsat for at undgå at komme på kant med grundloven og FN konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Det er regeringens opfattelse at lovforslaget er i overensstemmelse med både grundloven og Danmarks internationale forpligtelser.

Høringsvaret fra Institut for Menneskerettigheder fastslår, at det i forhold til grundloven og FN konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er anerkendt i retspraksis, at der gælder en nedre grænse for, hvilket rådighedsbeløb, der kan anses for acceptabelt. Det er regeringen ganske enig i.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 3 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 3:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det forventes, at kvinder i højere grad end mænd vil miste retten til kontanthjælp som konsekvens af 300-timers reglen, hvilket dog ikke vurderes at have negative ligestillingsmæssige konsekvenser. Er det hensigtsmæssigt, at kvinder fastholdes som hjemmegående, når man tager i betragtning, at meningen med lovforslagene bl.a. er at bidrage til respekt for ligestilling mellem kønnene i indvandremiljøerne (jf. bemærkningerne til lovforslaget)?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Det er helt centralt, at flere kommer i beskæftigelse og bliver selvforsørgende. Med forslaget om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrkes incitamenterne til at tage et arbejde for hjemmegående ægtefæller. Forslagets hensigt er at skabe grundlag for en højere beskæftigelsesgrad hos gifte kontanthjælpsmodtagere generelt.

Det er korrekt, at det af bemærkningerne fremgår, at forslaget om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget skønnes at kunne have ligestillingsmæssige konsekvenser. Indførelsen af et objektivt kriterium, 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, gælder begge ægtefæller, men det er forventeligt, at det bliver kvinden, der vil miste kontanthjælpen.

Men jeg har bestemt en forventning om, at kravet om 300 timers arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder i sig selv kan medvirke til, at kvinders incitament til at søge ud på arbejdsmarkedet øges.

Hvad angår ligestilling mellem kønnene i indvandremiljøerne bemærkes, at mere end 3 ud af 4 kvindelige efterkommere mellem 30 – 35 år fra ikke-vestlige lande ifølge en ny LO-analyse er ude på arbejdsmarkedet. Det svarer næsten til tallene for mandlige efterkommere, og det viser, at det er muligt at få flere indvandrere i arbejde.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 4 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 4:

Hvilke ligestillingsmæssige konsekvenser har det for forholdet mellem etniske minoriteter og etniske danskere, at reglen kun dækker ægtefæller, mens samlevende fritages? (Her tænkes bl.a. på, at kulturbestemte samlivsformer gør, at reglerne rammer særlige grupper).

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Regeringens forslag til nye regler på kontant- og starthjælpsområdet om sygeopfølgning, uddannelsespligt og krav om 300 timers ordinær beskæftigelse efter 2 år på kontanthjælp gælder for alle, dvs. at der gælder samme regler for flygtninge, andre udlændinge og danske statsborgere.

Det kan ikke udelukkes, at forslaget om de nye regler på kontanthjælpsområdet i større grad kan omfatte udlændinge og i mindre grad danske statsborgere, idet en større del af udlændinge, herunder udenlandske kvinder, modtager kontanthjælp.

Det er imidlertid afgørende, om forslaget kan medføre den ønskede styrkelse af udlændinges integration på arbejdsmarkedet. Det er regeringens opfattelse, at de foreslåede tiltag vil føre til øget integration på arbejdsmarkedet.

Kravet om 300 timers ordinært arbejde efter 2 år på kontanthjælp er en videreførelse af en allerede gældende regel om, at kommunen kan vurdere, at en ægtefælle er reelt hjemmegående med den virkning, at den pågældende mister retten til hjælp. Det nye er, at der indføres et objektivi kriterium for, hvornår en ægtefælle anses for reelt hjemmegående.

Reglen skal ses i sammenhæng med formålsbestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter begge ægtefæller efter evne skal udnytte og udvikle deres arbejdsevne med henblik på at blive selvforsørgende. Der er i lovforslaget foreslået en undtagelsesbestemmelse for personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Det er regeringens opfattelse, at 300 timers arbejde i løbet af 2 år er et rimeligt krav, og at alle, der ønsker det, og som har selv en mindre arbejdsevne ville kunne opfylde kravet, uanset om de er udlændinge eller danske statsborgere. Det bemærkes i den forbindelse, at kravet kun stilles til ægtepar på

kontanthjælp, dvs. de pågældende vil have haft ophold i Danmark i en år-
række.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 5:

Har de, der mister retten til at modtage forsørgelsesydelse efter 300-timers reglen, stadig ret til (efter eget ønske) at deltage i aktivtilbud og dermed bringe sig selv tættere på arbejdsmarkedet?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

En ægtefælle, der ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder. Den pågældende anses for reelt hjemmegående og mister retten til kontanthjælp. Fremover beregnes kun hjælp til den anden ægtefælle.

Dette indebærer, at ægtefællen ikke længere er omfattet af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, og ægtefællen er ikke længere omfattet af reglerne om ret og pligt til tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ægtefællen kan – som alle arbejdssøgende – af AF få information og vejledning om beskæftigelsesmuligheder og få bistand til at indlægge CV i Beskæftigelsesministeriets database (Job- og CV-banken) mv. Ægtefællen kan også få AFs bistand til formidling af arbejde.

Ægtefællen kan igen blive berettiget til kontanthjælp og dermed igen blive omfattet af reglerne om ret og pligt til tilbud, når pågældende opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 måneder. Alle timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt, jf. forslaget til § 13, stk. 12.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 6:

Det fremgår af Institut for Menneskerettigheders høringssvar, at 300-timers reglen kan komme på kant med internationale menneskerettighedskonventioner, herunder FN konventionen om civile og politiske rettigheder og Den Europæisk Menneskerettighedskonvention. Forslaget er således også ifølge Rådet for Socialt Udsattes mening: ”præget af en tydelig mistillid til borgeren – især borgere med en anden etnisk herkomst. Derfor bliver der ikke tale om ”En ny chance til alle” men om en ny måde at blive udsat for pres”. . Kan ministeren bekræfte, at reglen primært forventes at ramme etniske minoritetsægtepar, og at dette er en del af formålet med reglens indførelse?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål 2 og 4.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 7 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 7:

Lovforslaget gælder kun for ægtepar, mens de som lever sammen i ægteskabslignende forhold ikke er dækket af reglerne. Kan ministeren bekræfte, at ægtefæller der lader sig skille, for i stedet at indlede et ægteskabslignende forhold, ikke vil være omfattet af 300 timers reglen?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Det kan bekræftes, at forslaget om bortfald af kontanthjælpen til en ægtefælle, der ikke har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 måneder, kun gælder for gifte personer. Dette hænger sammen med, at ægtefæller har gensidig forsørgelsespligt, og at den pågældende ægtefælle derfor fortsat er sikret et forsørgelsesgrundlag.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 8 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 8:

Hvilke opholdsretlige konsekvenser i forbindelse med eventuel forlængelse af opholdstilladelse har de foreslåede regler hvis et familiesammenført ægtepar, hvor den ene part ikke har permanent opholdstilladelse, vælger at blive skilt og optage ægteskabslignende samliv for at opretholde retten til kontanthjælp?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Beskæftigelsesministeriet har anmodet Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration om en udtalelse i sagen:

”Hvis en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse her i landet på baggrund af ægteskab, bliver skilt fra sin ægtefælle, er grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere til stede. Det er Integrationsministeriets opfattelse, at dette også omfatter tilfælde, hvor et par har opretholdt samlivet til trods for en skilsmisse.

Opholdstilladelsen kan således inddrages eller nægtes forlænget, medmindre nægtelsen af forlængelse må antages at virke særlig belastende for udlændingen, navnlig på grund af udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, alder, helbred, tilknytning til herboende personer mv., jf. udlændingelovens § 26.

Det betyder, at udlændingen skal søge om ny opholdstilladelse på baggrund af samlivet.

Opholdstilladelse på baggrund af fast samlivsforhold af længere varighed gives, hvis samlivet dokumenterbart har haft en varighed af mindst 1 1/2 til 2 år, og de øvrige betingelser for meddelelse af opholdstilladelse, som er gældende på ansøgningstidspunktet, er opfyldt.

Det forhold, at opholdstilladelse gives på et nyt grundlag, har blandt andet betydning for tidspunktet for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, idet meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse efter syv år blandt andet er betinget af, at udlændingen i hele perioden har haft opholdstilladelse på samme grundlag, jf. herved udlændingelovens § 11, stk. 3.”

Jeg skal henholde mig til udtalelsen fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 9 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 9:

Kontanthjælpsmodtageres indplacering i matchkategorierne 1-5 vil med lovforslaget afgøre, hvorvidt de omfattes af 300-timers reglen. Det fremgår af "vejledning til bekendtgørelse om visitation og det individuelle kontaktføreløb", at den enkeltes placering i matchsystemet bestemmes ud fra en lang række løst afgrænsede kriterier. Den lediges indplacering beror på den enkelte sagsbehandlers skøn, hvilket understøttes af DA's arbejdsmarkedsrapport fra 2005, der dokumenterer store forskelle i visitationen af de ledige. Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre kontanthjælpsmodtagernes retssikkerhed?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Indledningsvis er der måske grund til at korrigere en misforståelse, der efterhånden synes at have bredt sig vidt omkring, nemlig at ægtefællers ret til kontanthjælp efter lovforslaget fremover er reguleret i reglerne om visitation og det individuelle kontaktføreløb.

Dette er ikke korrekt. Som hidtil er retten til kontanthjælp reguleret i lov om aktiv socialpolitik, hvor det i den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 8, er bestemt, at en ægtefælle ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder (en grundbetingelse for overhovedet at kunne få hjælp), når 1) parret har modtaget hjælp i 2 år, 2) begge modtager hjælp på de høje satser og 3) den pågældende ægtefælle ikke kan dokumentere 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste 24 måneder.

Dette er *hovedreglen*, og den gælder for alle ægtefæller, der er omfattet af ovenstående 3 kriterier. Som en undtagelse fra denne hovedregel, er det i forslaget til § 13, stk. 9, bestemt, at en ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke er omfattet af kravet i stk. 8.

I bemærkningerne til lovforslaget er denne undtagelsesbestemmelse uddybet, idet det er anført, at det er forudsat, at bl.a. personer, der ved matchvurderingen er placeret i matchkategori 5 må anses for omfattet af undtagelsesbestemmelsen, jf. at det netop er karakteristisk for personer placeret i matchgruppe 5, at deres arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Herudover er det i bemærkningerne anført, at også personer, hvor kommunen har påbegyndt en arbejdsevnevurdering med henblik på visitation til revalidering, fleksjob eller førtidspension, er forudsat omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Det samme gælder personer under forrevalidering, samt personer, der er visiteret til fleksjob, men som endnu ikke har fået et.

Efter forslaget er undtagelsesbestemmelsen således alene tænkt anvendt i de situationer, hvor en ægtefælle på grund af begrænsninger i arbejdsevnen ikke kan opnå ordinær beskæftigelse, eller hvor kommunen på baggrund af den begrænsede arbejdsevne har iværksat andre initiativer med henblik på revalidering, fleksjob eller førtidspension.

I andre situationer, hvor en ægtefælle har selv en mindre arbejdsevne, der kan anvendes på det ordinære arbejdsmarked, er det regeringens opfattelse, at den ledige skal anvende denne arbejdsevne. Kravet om 300 timer over 2 år er netop sat, så også personer med en mindre arbejdsevne har mulighed for at opfylde det, enten gennem kortvarigt fuldtidsarbejde eller gennem en længe-revarende periode med ganske få arbejdstimer ugentligt.

300 timers reglen afløser den gældende – skønsbaserede - regel i aktivlovens nuværende § 13, stk. 8, hvorefter kommunen kan betragte en ægtefælle som reelt hjemmegående, hvis vedkommende hidtil udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, og vedkommende ikke kan dokumentere, at pågældende forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Det er regeringens opfattelse, at indførelse af et objektive kriterium for, hvornår en ægtefælle anses for at være reelt hjemmegående, snarere er en forbedring af den lediges retssikkerhed end det modsatte. Den ledige kender betingelserne, og sagsbehandlerens skøn er mindre.

Anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen i stk. 9 vil indeholde elementer af skøn, også selv om der i bemærkningerne er givet en række eksempler på situationer, hvor betingelserne i undtagelsesbestemmelsen må anses for at være opfyldt. Regeringen har dog fundet, at der bør være en sådan mulighed for at fravige det objektive krav. Tilsvarende er der mulighed for forlængelse af 2-års perioden, hvis den ledige på grund af sygdom, barsel m.v. har været forhindret i at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. forslaget til § 13, stk. 11.

Der vil - som ved alle andre afgørelser om ydelser efter lov om aktiv socialpolitik - være mulighed for at klage over en afgørelse om bortfald af kontanthjælpen efter den nye regel, og ankeinstansen kan efterprøve alle retlige spørgsmål, der er af betydning for afgørelsen, herunder også kommunens vurdering af, om undtagelsesbestemmelsen i § 13, stk. 9, bør finde anvendelse. Der henvises her til besvarelsen af spørgsmål 15.

Samlet er det regeringens opfattelse, at borgernes retssikkerhed ikke bliver mindre med det foreslåede regelsæt, snarere tværtimod.

Medmindre man – ligesom mange synes at gøre – forveksler retssikkerhed med en ubetinget ret til at modtage kontanthjælp, dvs. at man i realiteten betragter kontanthjælp som borgerløn.

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).

Spørgsmål nr. 10:

Er det ministerens opfattelse, at en kontanthjælpsmodtagers chance for at erhverve 300 timers ordinært arbejde på 2 år, er upåvirket af personens arbejdsmarkeds-mæssige match?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Det er regeringens opfattelse, at også ledige med en begrænset arbejdsevne i forhold til det ordinære arbejdsmarked har mulighed for at opfylde kravet om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for 2 år.

Kravet om de 300 timer kan opfyldes på mange måder, f.eks. gennem ca. 4 måneders halvtidsarbejde eller løbende gennem 2-3 timers ugentligt arbejde.

Indplaceringen i matchkategori sker ud fra en samlet helhedsvurdering af den lediges beskæftigelsespotentiale i forhold til det ordinære arbejdsmarked, jf. bekendtgørelse om visitation og det individuelle kontakforløb § 3.

Det følger heraf, at en ledig, der er placeret i matchkategori 1 - alt andet lige - hurtigere vil kunne skaffe sig 300 timers ordinært og udstøttet arbejde, end en ledig der er indplaceret i matchkategori 2, 3 eller 4.

De 300 timer inden for 2 år er imidlertid et særdeles beskedent krav til dokumentation for arbejdsmarkedstilknytning, og er valgt netop for at tilgodese ledige, der ikke umiddelbart kan skaffe et varigt fuldtidsarbejde, eller som ikke kan varetage et ordinært job på fuld tid.

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 11 af 19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).

Spørgsmål nr. 11:

Andre aktører modtager ofte resultatafhængig betaling. Er der eksempler på, at andre aktørers aflønning (nu eller i det nye beskæftigelsessystem) afhænger af, om den ledige bevæger sig op eller ned i matchgruppensystemet, og vil det for andre aktører kunne have en negativ økonomisk effekt at ansøge kommunen om at visitere ledige til matchgruppe 5?

Februar 2006

Vores sag

05-201-127/101-0023

Svar:

Målet med beskæftigelsesindsatsen er at tilbyde alle ledige en effektiv indsats i forhold til at komme hurtigst muligt i job. Det gælder også, når AF og kommunerne inddrager andre aktører. Derfor anvendes resultatafhængig betaling, hvor andre aktører aflønnes efter deres evne til at få de ledige i job. Aflønningen kan variere afhængig af målgruppens ressourcer.

Der er ikke eksempler på, at AFs aflønning af andre aktører direkte afhænger af, om den ledige bevæger sig op eller ned i matchgruppensystemet. Jeg er ikke bekendt med, om der i kommunerne er eksempler på, at andre aktørers aflønning afhænger af placering i matchkategorier.

Jeg kan herudover oplyse, at alle kommende udbud af den statslige beskæftigelsesindsats skal bruge én fælles resultatafhængig betalingsmodel, når andre aktører inddrages. Det er et led i den handlingsplan for brugen af andre aktører, som blev lanceret i juni 2005.

Prisdannelsen ved udbudsforretningerne vil afspejle tyngden af den indsats, der kræves over for de målgrupper, der er lagt ud til anden aktør. Prisdannelsen vil derfor – via højere drifts- og bonusbetaling ved udsatte målgrupper – sikre, at andre aktører har incitament til at varetage indsatsen over for disse målgrupper.

Dertil kommer, at der vil kunne udløses bonus for andre aktiviteter end ordinær beskæftigelse, hvis en anden aktør fx skal varetage indsatsen for en relativt udsat målgruppe, som ikke nødvendigvis kan gå direkte ind på arbejdsmarkedet. Efter den nye betalingsmodel kan aktørerne - afhængig af hvilken målgruppe der er tale om - aflønnes for ordinær beskæftigelse, ordinær uddannelse, voksenlærlingeforløb eller privat løntilskud.

I de kommende jobcentre vil den kommunale del af jobcentret ligeledes få mulighed for at gøre brug af betalingsmodellen, enten igennem 1) at den kommunale og statslige del af jobcentret gennemfører fælles udbudsforretninger, 2) at den kommunale del af jobcentret anvender rammeaftaler som er indgået af den statslige del af jobcentret eller 3) eller at den kommunale del af jobcentret selv gennemfører udbudsforretningen, hvor modellen anvendes.

Jeg skal i øvrigt henvise til besvarelsen af spørgsmål 13.

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 12 af 19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).

Spørgsmål nr. 12:

Hvilke økonomiske konsekvenser vil 300-timersreglen have for ledige, der i løbet af perioden bevæger sig mellem matchgruppe 4 og 5? Svaret bedes illustreret med eksempler på ledighedsforløb, hvor den ledige inden for den to-årige periode bevæger sig fra matchgruppe 5 til matchgruppe 4.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Ifølge forslaget forlænges perioden på 24 måneder (inden for hvilken en ægtefælle skal dokumentere 300 timers arbejde) med perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Som angivet i bemærkningerne er det forudsat, at der ved anvendelsen af denne bestemmelse bruges samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9, dvs. de 24 måneder forlænges med perioder, hvor den pågældende ægtefælle har været indplaceret i matchkategori 5, har været i forrevalidering m.v.

Nedenfor er vist et eksempel, hvor en ægtefælle bevæger sig fra match 4 til match 5 og derefter tilbage til match 4. For nemheds skyld er det forudsat, at reglen er fuldt indfaset, at samtalerne i det individuelle kontaktforløb falder sammen med starten på et kvartal, og at der ikke i øvrigt foreligger andre forhold, der efter § 13, stk. 11, bevirker en forlængelse af 24 måneders perioden (sygdom, barsel m.v.)

År 1	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal
	Match 4	Match 5	Match 5	Match 5

År 2	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal
	Match 4	Match 4	Match 4	Match 4

År 3	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal
	Match 4	Match 4	Match 4	Ægtefællen mister retten til hjælp, hvis der ikke er dokumenteret 300 timers arbejde siden 1. kvartal År 1.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 13 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 13:

En anden aktør kan ikke ændre en matchgrubevurdering af den ledige, men skal henvende sig til kommunen for at få ændret den lediges placering. Hvis den anden aktør ikke mener, at den ledige skal skifte matchgruppe, vil den ledige derfor ikke blive revurderet hos kommunen. Andre aktører vil m.a.o. indirekte få ansvaret for at træffe myndighedsafgørelser, der kan påvirke den lediges forsørgelsesgrundlag. Hvilke retssikkerhedsmæssige problemstillinger medfører dette, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre den lediges retssikkerhed?

Februar 2006

Vores sag

05-201-127/101-0023

Svar:

Ifølge vejledningen til bekendtgørelse om visitation og det individuelle kontakforløb gælder, at den anden aktør ikke har kompetence til myndighedsudøvelse, og en anden aktør kan derfor ikke træffe afgørelser, der kan pålægge den ledige pligter, som umiddelbart kan sanktioneres.

At indplacere en ledig i en matchkategori går ud på at vurdere, hvor langt en ledig er fra arbejdsmarkedet – og den vurdering har ikke karakter af myndighedsudøvelse.

Det afhænger altid af den konkrete aftale mellem myndigheden og den anden aktør, i hvilket omfang den anden aktør kan og skal foretage matchkategorisering. Det foregår altid på myndighedens ansvar, og hvis en ledig ikke er enig med den anden aktør, vil den ledige altid kunne rette henvendelse til myndigheden, der har pligt til at påse, om myndigheden er enig med den vurdering, som den anden aktør har foretaget.

Efter lovforslaget *kan* det have afledt betydning for en ledig ægtefælles rettigheder og pligter, om den pågældende er indplaceret i matchgruppe 1-4 eller i matchgruppe 5, idet personer i sidstnævnte matchgruppe anses for omfattet af undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9, dvs. at ægtefællen anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, uanset om den pågældende kan dokumentere 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 måneder.

Der vil dog også være en lang række tilfælde, hvor det er uden betydning for en ledigs rettigheder og pligter, idet kravet om 300 timers arbejde kun stilles

til ægtepar, der har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11 i sammenlagt 2 år, og som aktuelt modtager hjælp beregnet på grundlag af de høje satser.

Kommunen får efter forslaget pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af 300 timers reglen, jf. lovforslagets § 2, nr. 8. I den forbindelse skal kommunen – hvis indsatsen over for ægtefællen varetages af en anden aktør - overvåge, om den pågældende er indplaceret i den korrekte matchkategori.

Hvis kommunen på et senere tidspunkt træffer afgørelse om bortfald af kontanthjælpen på grund af manglende opfyldelse af 300 timers kravet, kan denne afgørelse indbringes for det sociale nævn. Nævnet kan som led i klagebehandlingen vurdere grundlaget for afgørelsen, herunder om den pågældende ægtefælle er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 15.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 14 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 14:

Giver de foreløbige indberetninger af kommunernes matchplacering af kontanthjælpsmodtagere grund til at ændre skønnet over lovforslagets økonomiske konsekvenser?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

De foreløbige opgørelser over kommunernes matchvurdering af kontant- og starthjælpsmodtagere giver ikke anledning til at ændre skønnet over lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Det skyldes, at registreringen af matchvurdering ikke belyser, for hvor mange af de registrerede kontanthjælpsmodtagere i de respektive matchkategorier, følgende gør sig gældende: at 1) de er gift med en anden kontanthjælpsmodtager, at 2) parret har modtaget hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik i sammenlagt 2 år eller derover, at 3) begge ægtefæller aktuelt modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3 (de høje satser), og 4) i hvilket omfang den pågældende ægtefælle ikke kan dokumentere, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 måneder.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 15 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 15:

Kan ministeren bekræfte, at det er muligt at klage over afgørelsen, når en ledig fratages kontanthjælpen efter 300 timers reglen til de sociale nævn, herunder over den matchplacering, der ligger til grund for afgørelsen? Ministeren bedes endvidere bekræfte, at klagen ikke har opsættende virkning på sagen, og oplyse hvor lang sagsbehandlingstid en ledig, der har fået frataget kontanthjælpen, maksimalt kan påregne til behandlingen af klagen.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Jeg kan bekræfte, at en ægtefælle, hvis ret til kontanthjælp bortfalder efter 300 timers reglen, kan klage over kommunens afgørelse om bortfald af hjælpen til det sociale nævn efter de almindeligt gældende regler i retssikkerhedslovens kapitel 10, jf. også mit svar til Arbejdsmarkedsudvalget, Alm.del. spørgsmål 42.

Nævnets prøvelse omfatter alle retlige spørgsmål, der er af betydning for personens ret til ydelsen, herunder om personens arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9. I denne vurdering kan indgå, om den pågældende ægtefælles arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og dermed om den pågældende i stedet for at være indplaceret i matchkategori 1, 2, 3 eller 4, burde have været placeret i matchkategori 5.

At det er de almindeligt gældende regler i retssikkerhedslovens kapitel 10, der finder anvendelse, indebærer, at klagen ikke har opsættende virkning, jf. retssikkerhedslovens § 72.

Med hensyn til de gennemsnitlige sagsbehandlingstider i de sociale nævn kan jeg henvise til min tidligere besvarelse til Arbejdsmarkedsudvalget, Alm. del spørgsmål 22, hvoraf det fremgår, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid varierer fra nævn til nævn og ligger mellem 40 og knap 200 dage for sager inden for aktivlovens område.

Jeg vil dog her – ligesom i besvarelsen af Alm. del spørgsmål 42 - henvise til reglen i retssikkerhedslovens § 71, stk. 4, hvorefter der er mulighed for en særlig hurtig sagsbehandling ”i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er et særligt behov herfor”. Her

kan formanden for nævnet træffe en foreløbig afgørelse, der snarest muligt skal behandles i et møde i nævnet.

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 16 af 19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).

Spørgsmål nr. 16:

Ifølge det foreslåede § 21, stk. 4, er en ung der optages på en uddannelse forpligtet til at gennemføre denne. Ministeren bedes oplyse, på baggrund af hvilke kriterier en kommune skal vurdere, hvorvidt en ung har en rimelig grund til at springe fra sin uddannelse, og om hjælpen som følge heraf skal gøres tilbagebetalingspligtig. Ministeren bedes også oplyse, hvor længe kommunen har sanktionsmuligheder f.eks. hvis en ung springer fra en lang videregående uddannelse efter 4 år uden "rimelig" grund, vil kommunen da stadig kunne gøre hjælpen tilbagebetalingspligtig.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Det fremgår, at de unge kontant- og starthjælpsmodtagere, der er optaget på en uddannelse, har pligt til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om den unge vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Det kan kun gives pålæg om uddannelse, hvis det vurderes, at det er realistisk for den unge at gennemføre en uddannelse.

I den gældende § 13, stk. 4, nr. 1-10 i lov om en aktiv socialpolitik er anført en udtømmende række situationer, hvor kontant- eller starthjælpsmodtageren ikke har pligt til at stå til rådighed for et arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der lægges i forslaget op til, at de rimelige grunde for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder mv., der er nævnt i lov om en aktiv socialpolitik, også er de rimelige grunde, der kan begrunde, at den unge ikke skal påbegynde eller gennemføre en uddannelse.

Kommunen kan ikke yde hjælp til en ung, der uden rimelig grund opgiver en uddannelse, så længe den unge fortsat har mulighed for at genoptage uddannelsen. Når denne mulighed ikke længere eksisterer, kan der udbetales hjælp med krav om tilbagebetaling.

Der er ikke sat en tidsbegrænsning på kravet om tilbagebetaling i tilfælde af ophør med uddannelse uden rimelig grund. Kommunen vil derfor også kunne kræve tilbagebetaling, hvis en ung, efter fx 4 år, springer fra en lang videregående uddannelse uden rimelig grund.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 17 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 17:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslaget ingen konsekvenser har for kommunernes brug af produktionsskoler og forberedende voksenundervisning, da målgruppen herfor ikke er omfattet af de nye regler?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Jeg kan bekræfte, at lovforslaget hverken har konsekvenser for kommunernes brug af produktionsskoler eller for brug af forberedende voksenundervisning.

Målgruppen for forslaget får med forslaget pligt til at gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Da produktionsskoler og forberedende voksenundervisning (FVU) ikke i sig selv giver studie- eller erhvervskompetence, indgår disse uddannelser ikke som en af de uddannelser, som kommunen med forslaget kan pålægge den unge at søge ind på.

Det følger imidlertid af gældende regler, at kommunen, som i dag kan sørge for, at unge under 25 år, som ikke vurderes at kunne gennemføre en kompetencegivende uddannelse, kan komme på en produktionsskole eller deltage i forberedende voksenundervisning. Det kan ske som led i, at de unge får et tilbud herom.

Den unge kan også selv søge ind på en produktionsskole og har også som alle andre over 18 år adgang til at deltage i forberedende voksenundervisning, hvis de opfylder betingelserne herfor.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 18 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 18:

Kan regeringen garantere, at forslaget om uddannelsesgaranti ikke vil medføre en forringelse af de særlige foranstaltninger, som de relevante uddannelser yder unge med særlige behov - eksempelvis de tekniske skolars såkaldte TEK1 støtte til elever med særlige behov, selvom målgruppen må forventes udvidet markant, hvis forslaget virker efter hensigten?

Februar 2006

Vores sag

05-201-127/101-0023

Svar:

Undervisningsministeriet har oplyst, at elever, der optages i en erhvervsuddannelse, har krav på den samme undervisning, herunder for eventuel specialpædagogisk støtte og anden særlig tilrettelæggelse, uanset om eleven har været kontanthjælpsmodtager før optagelsen i uddannelsen eller ikke.

Jeg kan henholde mig hertil, idet jeg gør opmærksom på, at lovforslaget ikke indebærer ændringer af unges retsstilling i forhold til uddannelsesinstitutionerne men alene i forhold til betingelserne for udbetaling af kontanthjælp. Jeg bemærker yderligere, at de unge, som efter forslaget får en ny tilskyndelse til at gennemføre en uddannelse, er unge, som efter kommunens vurdering vil kunne gennemføre uddannelsen efter reglerne for den pågældende uddannelse.

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 19 af 19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).

Spørgsmål nr. 19:

Det fremgår at lovforslaget, at målgruppen for den særlige indsats over for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp er alle kontanthjælpsmodtagere, der ikke har modtaget et aktivt tilbud inden for de seneste 12 måneder, og at kommunerne modtager tilskud i forhold til deres andel af denne målgruppe. En stor del af målgruppen har allerede i dag ret og pligt til gentagen aktivering. Hvordan vil ministeren sikre, at tilskudsmodellen ikke bliver en form for omvendt resultatløn, der belønner de kommuner, der ikke har levet op til lovens krav om gentagende aktivering?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Kommunernes samlede kompensation til udgifter til aktive tilbud er beregnet med udgangspunkt i den gruppe af kontant- og starthjælpsmodtagere, som kommuner i dag ikke har pligt til at give gentagne tilbud, dvs. personer over 30 år og med andre problemer end ledighed.

Derved er den samlede kompensation til kommunerne beregnet med udgangspunkt i merudgifter til aktivering for den gruppe af kontant- og starthjælpsmodtagere, der ikke i dag er omfattet af ret og pligt til gentagen aktivering. Samlet set bliver kommunerne altså ikke belønnet for ikke at leve op til lovens krav.

Midlerne fordeles forholdsmæssigt til kommunerne ud fra deres andel af hele målgruppen – dvs. både over og under 30-årige og uanset om de har problemer ud over ledighed eller ej. De kommuner, der har flest i målgruppen, får den største andel af midlerne.

Fordelingsprincippet mellem kommunerne er valgt, fordi det sikrer, at pengene går til de kommuner, der har behovet. Det skaber de bedste betingelser for at få løst opgaven: at få personer, der i lang tid har modtaget offentlig forsørgelse, i beskæftigelse.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 20 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 20

Kan ministeren bekræfte, at tilskudsmodellen ikke påvirker kommunernes mulighed for at hjemtage refusion for aktiveringsindsatsen, og at kommunerne dermed kompenseres to gange for aktiveringen? Skyldes denne ekstra-kompensation, at kommunerne pt. er underkompenserede, og ikke har mulighed for at varetage den indsats, de pålægges i lovgivningen, eller er det udtryk for en generel linje i regeringens politik, at kommunerne kun er forpligtet at lovgivningen, såfremt de modtager en kontant bonus? Det fremgår af lovforslaget, at overkompensationen skal "fastholde et positivt incitament i kommunernes indsats".

Februar 2006

Vores sag

05-201-127/101-0023

Svar:

Kommunerne kompenseres *ikke* to gange for aktiveringsindsatsen. Kommunerne kan kun få refusion for de nettoudgifter, som de rent faktisk har haft til aktiveringsindsatsen.

Kommunerne får med tilskuddet en ekstra indtægt øremærket til aktive tilbud. Kommunerne skal derfor have ekstra udgifter svarende til denne indtægt, før de kan få det samme i refusion som tidligere.

Der er således ikke tale om en dobbelt-kompensation, og kommunerne er ikke underkompenserede i dag. Men tilskudsmodellen betyder, at kommunerne både har et økonomisk incitament og midlerne til at gøre en ekstra indsats over for målgruppen.

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 21 af 19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).

Spørgsmål nr. 21

Kommunerne kompenseres økonomisk i forhold til antallet af kontanthjælpsmodtagere, der pr. 1. juli 2006 har 12 måneders sammenhængene passiv ledighed. Kommunerne får dermed et incitament til at maksimere gruppen af ledige, der har 12 måneders sammenhængende passiv ledighed den 1. juli 2006. Det kan kommunerne gøre ved at undlade at anvende aktivering i det kommende halve år. Hvilke initiativer påtænkes for at imødegå denne problemstilling?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Kommunerne har i praksis ikke haft mulighed for at spekulere i at få flere penge ved at undlade at anvende aktivering.

Lovforslaget er fremsat den 30. november 2005, og først på dette tidspunkt er kommunerne blevet bekendt med modellen for tildeling af tilskud til aktive tilbud.

Fordelingen af tilskud til de enkelte kommuner vil blive beregnet med udgangspunkt i senest tilgængelige data. For at kommunerne kan gå i gang med indsatsen med det samme, skal midlerne ud til kommunerne, før selve indsatsen starter den 1. juli 2006. Derfor vil en eventuel nedjustering af aktiveringsindsatsen i det kommende halve år ikke betyde, at kommunerne får mere i tilskud.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 22 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 22:

Hvordan sikres det, at kampagnen "Ny chance til alle" får den forventede effekt og ikke drukner i processen omkring udrulningen af jobcentrene i forbindelse med implementeringen af kommunalreformen?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Modellen for den økonomiske kompensation til kommunerne sikrer, at pengene går til de kommuner, der har behovet, dvs. de kommuner, der har flest i målgruppen får også den største del af kompensationen. Det økonomiske grundlag for indsatsen er altså i orden.

For at sikre, at kommunerne i øvrigt kan komme godt fra start iværksættes en række initiativer i forbindelse med "Ny chance for alle":

Forud for igangsættelse af "Ny chance for alle" vil der blive udarbejdet materiale til kommunerne om, hvordan initiativet skal håndteres. Materialet vil tage udgangspunkt i erfaringerne fra de kommuner, der i dag mest effektivt håndterer indsatsen, og vil bestå i gode eksempler på, hvordan opgaven kan gribes an.

Der iværksættes et udviklingsarbejde, som skal komme med forslag til målrettede jobforløb til brug for "Ny chance for alle". Udviklingsarbejdet sker i samarbejde med DA, LO og KL.

Der udarbejdes et opfølgningssystem, som gør det muligt såvel lokalt i det enkelte jobcenter som på landsplan at følge indsatsen i "Ny chance for alle". Det bliver muligt at korrigere indsatsen på baggrund af målingerne.

Endelig bliver refusionssatserne for forsørgelsesudgifter med det fremsatte L89 samtidig ændret, så udgifter i aktive perioder refunderes med 65 pct. mens udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. Herved øges kommunernes incitament til at hjælpe folk ud af offentlig forsørgelse.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 23 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 23:

Kommunerne har allerede hjemmel til (§ 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område), at anmode personer, der søger hjælp, om at lade sig undersøge hos en læge, eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen. Skærper lovforslaget behandlingspligten, og er der grænser for hvilke behandlinger, man kan tvinge modtagere af offentlige ydelser til at gennemgå?

Januar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Lovforslaget medfører ikke en skærpelse af pligten til at lade sig behandle. Det er alene den behandling, der i mange år har kunnet være en betingelse for at få hjælp, der kan stilles krav om. Behandlingen må på ingen måde kunne medføre fare for liv eller førlighed.

Kommunen kan efter § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anmode borgeren om at blive undersøgt af en læge eller om at blive indlagt til observation og *behandling*, hvis borgerens helbred har betydning for, om borgeren er berettiget til at få den hjælp, som borgeren har søgt om. § 11, stk. 1, nr. 2, viderefører den tidligere gældende § 10, stk. 2.

Af bemærkningerne til den tidligere gældende § 10 fremgår, at bestemmelsen svarer til bistandslovens § 17. Første led af bistandslovens § 17 havde følgende ordlyd: "Den myndighed, der behandler en sag efter denne lov, kan pålægge den, der søger bistand, at medvirke til sagens oplysning, herunder ved at lade sig undersøge af en læge eller indlægge til observation og behandling." Af bemærkningerne til bistandslovens § 17 fremgår, at det fastslås, at den, der søger bistand, har pligt til at lade sig undersøge og behandle; og at tilsvarende bestemmelser findes i den (da)gældende lovgivning, samt at formuleringen svarer til en bestemmelse i loven om den sociale ankestyreelse (§ 8).

Der vil typisk være tale om en undersøgelse hos en praktiserende læge, som regel ansøgerens egen læge. Undersøgelse hos en eller flere speciallæger kan også være relevant.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 24 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89)**

Spørgsmål nr. 24:

HK og Dansk Socialrådgiverforening påpeger i deres høringssvar, at det netop er karakteristisk for disse grupper, at deres sygdomsforløb gør det svært eller umuligt at indgå i behandlingsforløb og overholde opfølgningssaftalerne med kommunen. Kan kommunerne pålægge psykisk syge og misbrugere at indgå i behandlingsforløb, som betingelse for udbetaling af kontanthjælpen? Hvordan sikres det, at disse personers sygdom ikke forhindrer dem i at modtage den hjælp, de ifølge grundlovens § 75 er berettigede til?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Det er helt centralt for forslaget om sygeopfølgning, at også de svagere grupper som psykisk syge er omfattet af forslaget, så de får den nødvendige hjælp fra kommunen til at fremme en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Med forslaget stilles der krav om, at kommunernes opfølgning på sygdommeldinger bliver mere systematiseret, og at der udarbejdes en sygeopfølgningsplan, hvis kommunen finder, at der er et behov herfor. De aktiviteter, der kan indgå i planen, er de, der allerede kan iværksættes efter de gældende regler. Når kommunen skal udarbejde planen, skal den inddrage den sygemeldte, og bør også inddrage andre relevante personer, som f.eks. den pågældendes egen læge.

Det er kommunen, der i hvert enkelt tilfælde vurderer, om et tilbud er rimeligt, herunder om det er et rimeligt behandlingstilbud, der gives.

Efter de gældende regler er der allerede i dag en pligt til at medvirke til oplysning af sagen og eventuelt at indgå i behandlingsforløb som betingelse for udbetaling af kontanthjælp, jf. svaret på spørgsmål 23. Fra nyeste praksis kan nævnes, at Ankestyrelsen i en afgørelse af 30. november 2005 (SM A-44-05) har truffet afgørelse i en sag om en formentlig psykisk syg person. Ankestyrelsen fandt, at der var en pligt til at deltage i tilbud i form af et socialpsykiatrisk tilbud.

Hvis en person udebliver fra eller afslår et tilbud, skal kommunen, inden den iværksætter eventuelle økonomiske sanktioner over for den pågældende, først høre personen, om der er eventuelle bemærkninger til afgørelsen, herunder om der har været en rimelig grund til udeblivelse eller afslag.

Der er mulighed for at klage over kommunens afgørelse til Det sociale nævn.

Efter min opfattelse er de gældende regler for kommunens behandling af sager og klagerreglerne et tilstrækkeligt værn mod, at personer, der på grund af deres sygdom ikke kan efterkomme kravene fra kommunen, mister retten til hjælp.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 25 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89)**

Spørgsmål nr. 25:

KL påpeger i deres høringssvar, at kravet om vurdering af behovet for en sygeopfølgning skal afklares umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med sygdommen, vil give unødigt administrativt bøv. Indeholder lovforslaget efter ministerens opfattelse tilstrækkelig fleksibilitet til, at en banal forkølelse ikke skal udløse en selvstændig vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Der ligger i lovforslaget en pligt for kommunen til at vurdere, om der skal ske yderligere, når kommunen bliver bekendt med en hjælpsmodtagers sygdom.

Ved en banal forkølelse vil vurderingen ikke være omfattende. Den blotte konstatering af, at der er tale om en sygdom af meget kort varighed, vil i langt de fleste tilfælde føre til, at kommunen umiddelbart kan notere i sagen, at kommunen på grundlag af sygdommens karakter og forventede varighed har vurderet, at der ikke er behov for en sygeopfølgningsplan.

En banal forkølelse vil således udløse en vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan, men næppe en vurdering af omfattende karakter.

Det er forholdene i den enkelte sag, der vil være styrende for, hvor omfattende kommunens vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan skal være. Det er kommunens pligt at sørge for, at der er de tilstrækkelige oplysninger til, at kommunen kan foretage vurderingen af behovet for en sygeopfølgningsplan.

Der er ikke i lovforslaget opstillet formkrav til kommunens vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan, udover at kommunen selvfølgelig skal notere i den enkelte sag, at den har foretaget en vurdering. Jeg finder derfor, at der er tilstrækkelig fleksibilitet i lovforslaget til, at banale hverdags sygdomme ikke bevirker unødigt administrativt arbejde i kommunen.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 26 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 26:

Hvilke aktiviteter skal kommunerne afholde for det beløb (1 mio. kr.), der ifølge lovforslaget er afsat til integrationskontrakter i 2006?

Februar 2006

Vores sag

05-201-127/101-0023

Svar:

Der vil blive givet kompensation for den administrative merbelastning i kommunerne på Beskæftigelsesministeriets område, som følger af forslaget om integrationskontrakter.

Kommunerne kompenseres dels for sagsbehandling og tolkning ved udarbejdelse af integrationskontrakter i forbindelse med den beskæftigelsesrettede indsats, dels for sagsbehandling i forbindelse med udarbejdelse af status, når udlændingestyrelsen anmoder herom.

Forhandlingerne med de kommunale parter om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget er endnu ikke afsluttede. Det forventes, at udgifterne til tolkning vil blive forhøjet i forhold til lovforslaget som følge af forhandlingerne med de kommunale parter.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 27 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 27:

Kan ministeren bekræfte, at integrationskontrakten ikke indeholder nye initiativer, og at kontrakten blot pålægger udlændinge de samme pligter, de i forvejen var omfattet af som følge af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Er der tale om en udlænding, der modtager tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal disse tilbud fremgå af integrationskontrakten. Med lovforslaget pålægges kommunerne eller staten som følge af kontrakten ikke nye eller ændrede forpligtigelser til at stille aktiviteter eller tilbud til rådighed for udlændingen.

Den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Redskaberne, som kommunerne skal anvende, er uændrede. Der skal således være et individuelt kontaktforsøg og fastlægges aktiviteter i den forbindelse, der skal afholdes CV-samtale, og tilbud skal indarbejdes efter de eksisterende regler om jobplan. Integrationskontrakten skaber det samlede overblik over personens profil og beskæftigelsesmål mv., og jobplanen integreres heri.

Formålet med kontrakten er at målrette indsatsen og gøre den mere effektiv, idet der herved skabes et grundlag for, at sagsbehandlerne i kommunen – uanset hvor den ledige er i ledighedsforløbet – har den fulde historik af indsatsen overfor den ledige. Integrationskontrakten skaber således det samlede overblik over personens profil og beskæftigelsesmål mv., og jobplanen integreres heri.

Denne indsats understøttes af og kan i øvrigt ikke ses adskilt fra de øvrige elementer i lovforslaget – Ny chance for alle, særlig integrationsindsats og gentagen aktivering for alle – hvor kommunerne forpligtes til nye aktiviteter og tilbud.

Lovforslaget indebærer således nye initiativer.

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 28 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 28:

Såfremt ministeren fastholder, at integrationskontrakten indeholder nye aktiviteter, bedes ministeren redegøre for, hvilke aktiviteter, der er tale om. I den forbindelse bedes ministeren oplyse, hvorfor forslaget ikke forventes at give kommunerne årlige merudgifter. Svaret ønskes dokumenteret med Beskæftigelsesministeriets DUT-notat.

Februar 2006

Vores sag

05-201-127/101-0023

Svar:

Der henvises til svarene på spørgsmål 26 og 27 samt vedlagte DUT-notat. Forhandlingerne om de økonomiske konsekvenser med de kommunale parter er endnu ikke afsluttede.

**Arbejdsmarkedsstyrelsen
Økonomi og personale**

Notat

Kommunaløkonomiske konsekvenser af lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik – ”Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten” (delnotat vedr. LCP punkt nr. 185)

8. december 2005

Vores ref.
ldr/ppo

I dette notat behandles de kommunaløkonomiske konsekvenser på Beskæftigelsesministeriets område af den beskæftigelsesrettede indsats i integrationskontrakterne.

Gældende regler

Udlændinge er de første tre år omfattet af et integrationsprogram under integrationsloven. Efter udløb af den 3-årige periode udarbejdes der en status for introduktionsprogrammets gennemførelse. Hvis en ledig udlænding fortsat er ledig efter den 3-årige periode overgår personen til hjælp efter Beskæftigelsesministeriets regler.

Nye regler

Alle udlændinge, der fremover kommer til Danmark, skal indgå en integrationskontrakt, der gælder indtil den enkelte udlænding opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Efter udløbet af den 3-årige integrationsperiode suppleres kontrakten med en plan for den beskæftigelsesrettede indsats, der skal iværksættes i den følgende periode, hvis pågældende ikke er selvforsørgende. Bestemmelserne herom gælder for alle udlændinge, der ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, der umiddelbart eller senere efter den 3-årige periode overgår til at modtage hjælp til forsørgelse i regi af Beskæftigelsesministeriet.

Økonomisk administrative konsekvenser af lovforslaget

Lovforslaget omfatter to grupper.

For det første personer, som kommer til Danmark efter den 1. marts 2006, hvor loven træder i kraft, og som omfattes af introduktionsprogrammet. Udarbejdelse af integrationskontrakter for udlændinge, som kommer til Danmark efter 1. marts 2006, hører under Integrationsministeriets område. Der vil således ikke være administrative merudgifter forbundet med udarbejdelsen af integrationskontrakter for kommunerne i Beskæftigelsesministeriets regi. Under Beskæftigelsesministeriets område skal kommunerne udarbejde status for de personer i gruppen, som efter introduktionsperioden over-

går til hjælp efter lov om aktiv social politik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når udlændingestyrelsen anmoder herom.

For det andet personer, som opfylder følgende betingelser

- den 1. marts 2006 er eller har personen været omfattet af introduktionsprogrammet
- at personen har endnu ikke opnået tidsubegrænset opholdstilladelse
- at personen modtager hjælp til forsørgelse på overgangstidspunktet den 1. marts 2006 eller senere

Vedrørende denne gruppe medfører lovforslaget på beskæftigelsesområdet en forpligtelse for kommunerne til at:

1. Udarbejde integrationskontrakt, herunder bilag med erklæring om integration og aktivt medborgerskab
2. Udarbejde status efter udløb af integrationskontraktperioden, når udlændingestyrelsen anmoder herom
3. Fastlæggelse af den beskæftigelsesrettede indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Udarbejdelse af integrationskontrakter

For så vidt angår starthjælpsmodtagere og revalidender vurderes det, at opgaven forbundet med udarbejdelse af integrationskontrakter under Beskæftigelsesministeriets område som udgangspunkt vil omfatte 8.400 personer.¹ Dette svarer til antallet af udlændinge, der er kommet til Danmark i perioden fra 1. marts 2002 til 31. december 2003, og som efter endt introydelse ikke er overgået til beskæftigelse, uddannelse eller udvandret.

Det er kun denne afgrænsede gruppe, som kommunerne skal udarbejde integrationskontrakt inklusiv bilag for, under Beskæftigelsesministeriets område. Da forslaget forventes at være fuldt indfaset 1. januar 2007 forventes den administrative merbelastning at være afgrænset til 2006.

Bilaget indeholder en erklæring om, at personen vil respektere samfundets grundlæggende værdier, og er identisk med Integrationsministeriets.

Den administrative merudgift ved udarbejdelse af integrationskontrakter inklusiv bilag forventes at være af mindre omfang, da opgaven vurderes i høj grad at kunne løses indenfor rammerne af det individuelle kontaktforløb. Opgaven vurderes at udgøre en administrativ merbelastning på antaget gennemsnitligt ½ time pr sag.

Kommunale merudgifter som følge af integrationskontrakter beregnes:
Timeprisen for en sagsbehandler * antal timer pr. sag * antal CPR-numre i gruppen

---

¹ Se målgruppenotat af 29. november 2005 for antagelser samt beregning af målgruppen

244 kr./time (PL 2006) * 0,5 time/ pr. sag * 8.400 personer = 1,0 mio. kr.

Derudover skønnes der at være behov for tolkebistand til 400 kr. pr. påbegyndt time i 10 pct. af sagerne. Merudgifterne hertil udgør:

400 kr./time * 8.400 * 0,10 = 0,3 mio. kr.

Udarbejdelse af integrationskontrakter skønnes således at udgøre en administrativ merudgift for kommunerne svarende til en engangskompensation i henhold til DUT-princippet på 1,3 mio. kr. i 2006.

Udarbejdelse af status

Forslaget medfører forpligtelse for kommunerne til at udarbejde status for deltagelse i integrationsplanens aktiviteter og tilknytning til arbejdsmarkedet, når Udlændingestyrelsen anmoder herom i tilknytning til udlændingens ansøgning om at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

Udlændinge som er ankommet efter 28. februar 2002 er omfattet af forslaget. Ifølge gældende regler vil der for Beskæftigelsesministeriets område først skulle udarbejdes status fra 2008 og frem. For 2008 drejer det sig om cirka 500 personer.²

Udarbejdelsen af status forventes at kunne ske inden for rammerne af det individuelle kontaktførelse Dog forventes der at være en beskedent administrativ merbelastning forbundet med udarbejdelse af status. Opgaven vurderes at udgøre en administrativ merbelastning på gennemsnitligt 15 minutter pr sag til 244 kr./time.

Kommunale merudgifter ved udarbejdelse af status beregnes:

Timeprisen for en sagsbehandler * antal timer pr. sag * antal CPR-numre i gruppen

---

² Forslaget berører udlændinge ankommet efter den 28. februar 2002, da det er lagt til grund, at de som er ankommet før det tidspunkt har fået tidsbegrænset opholdstilladelse. Det antages at 10 pct. af de berørte vil søge om tidsbegrænset opholdstilladelse efter den gældende 5 års regel. Ifølge oplysninger fra Integrationsministeriet vil der i praksis være tale om, at udlændingene har været i Danmark i 6 år, da de berørte først efter tre års introduktionsprogram overgår til beskæftigelse. I forlængelse heraf er det påkrævet, at de på ansøgningstidspunktet for tidsbegrænset opholdstilladelse skal have været i sammenhængende beskæftigelse i de seneste tre år. For den resterende del antages, at de vil søge om tidsbegrænset opholdstilladelse efter 7 år. Ovenstående antagelser er bl.a. baseret på Udlændingestyrelsens erfaringer om, at udlændinge vil søge om tidsbegrænset opholdstilladelse, så snart loven gør det muligt. Det antages endvidere, at antal berørte personer vil stabiliseres fra 2011 og frem på 2.100 baseret på Integrationsministeriets skøn (FFL06) over antal udlændinge, der vil søge om tidsbegrænset opholdstilladelse Kilde: Integrationsministeriet

Skønnede årlige merudgifter:

Årstal	2006	2007	2008	2009
Antal personer	0	0	500	4.900
Merudgift (mio. kr.)	0	0	0,0	0,3

Udarbejdelse af status på integrationskontrakter skønnes således at udgøre en meget lille administrativ merbelastning for kommunerne i 2008 samt en merbelastning på 0,3 mio. kr. i 2009. Det skal bemærkes, at de økonomiske merudgifter vurderes at udgøre 0,1 mio. kr. fra 2011 og frem, som følge af, at antallet af berørte personer vil stabiliseres på 2.100 fra 2011 og frem.

Fastlæggelse af den beskæftigelsesrettede indsats

Lovforslaget indebærer en forpligtelse for kommunerne til at fastlægge den beskæftigelsesrettede indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i integrationskontrakten.

Det vurderes, at udfyldelse af integrationskontrakten med den beskæftigelsesrettede indsats er et led i det individuelle kontaktførelse og er tilrettelagt efter reglerne om jobplan mv. Jobplanen bliver derved en integreret del af integrationskontrakten. Indsatsen er som udgangspunkt ikke forskellig fra det kommunerne i dag skal gøre. Opgaven vurderes derfor ikke at indebære administrative meromkostninger for kommunerne.

Samlede økonomisk-administrative konsekvenser

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget medfører en administrativ merudgift, der kan give anledning til en DUT-kompensation på 1,3 mio. kr. i 2006 og 0,3 mio. kr. i 2009.

I nedenstående tabel 1 ses en oversigt over de samlede kommunaløkonomiske konsekvenser.

Tabel 1: Samlede økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	1,3	-	0,0	0,3
Amter	-	-	-	-

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 29 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 29:

I forbindelse med sagen om de psykisk syge unge og kontanthjælpsloftet udtalte ministeren den 22. oktober 2005 til Kristeligt Dagblad, at: "Vi skal være varsomme med at indføre regler, hvor mennesker skal elendig gøre sig for at få de høje ydelser". Er det stadig ministerens politik, at elendig gøre sig ikke skal kunne betale sig? Hvordan hænger det sammen med, at kun matchgruppe 5 er undtaget fra 300-timers reglen – således at en ægtefælle i matchgruppe 4 rent faktisk skal elendig gøre sig for at få en ydelse overhovedet?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Når en ægtefælle har selv en mindre arbejdsevne, der kan anvendes på det ordinære arbejdsmarked, er det regeringens opfattelse, at den ledige skal anvende denne arbejdsevne. Kravet om 300 timer over 2 år er netop sat, så også personer med en mindre arbejdsevne har mulighed for at opfylde det, enten gennem kortvarigt fuldtidsarbejde eller gennem en længerevarende periode med ganske få arbejdstimer ugentligt.

Jeg mener derfor ikke, at der med reglen er tale om, at nogen skal "elendig gøre sig" for at få en ydelse. Der er tale om, at personer, der har en arbejdsevne – stor eller lille – skal udnytte denne, så deres tilknytning til arbejdsmarkedet fastholdes og styrkes.

300 timers reglen afløser den gældende regel i aktivlovens nuværende § 13, stk. 8, hvorefter kommunen kan betragte en ægtefælle som reelt hjemmegående, hvis vedkommende hidtil udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, og vedkommende ikke kan dokumentere, at pågældende forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Som en undtagelse fra 300 timerskravet, er det i forslaget til § 13, stk. 9, bestemt, at en ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke er omfattet af kravet i stk. 8.

I bemærkningerne til lovforslaget er denne undtagelsesbestemmelse uddybet, idet det er anført, at det er forudsat, at bl.a. personer, der ved matchvurderingen er placeret i matchkategori 5 må anses for omfattet af undtagelsesbestemmelsen, jf. at det netop er karakteristisk for personer placeret i match-

gruppe 5, at deres arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Herudover er det i bemærkningerne anført, at også personer, hvor kommunen har påbegyndt en arbejdsevnevurdering med henblik på visitation til revalidering, fleksjob eller førtidspension, er forudsat omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Det samme gælder personer under forrevalidering, samt personer, der *er* visiteret til fleksjob, men som endnu ikke har fået et.

Efter forslaget er undtagelsesbestemmelsen således alene tænkt anvendt i de situationer, hvor en ægtefælle på grund af begrænsninger i arbejdsevnen ikke *kan* opnå ordinær beskæftigelse, eller hvor kommunen på baggrund af den begrænsede arbejdsevne har iværksat andre initiativer med henblik på revalidering, fleksjob eller førtidspension.